

«Els projectes de reintroducció són una eina important per a la conservació de les espècies»

Des de fa pocs anys la llúdriga torna a viure als Aiguamolls de l'Empordà i a les conques dels rius Muga i Fluvià, gràcies a un complicat projecte de reintroducció iniciat el 1993 per un grup de biòlegs i un equip de voluntaris

NARCÍS GENÍS / Girona

● Acaba de presentar la tesi doctoral, sobre el projecte de reintroducció de la llúdriga als Aiguamolls de l'Empordà i les conques de la Muga i del Fluvià. Com a biòleg va aprofitar totes les dades que es va recollir de les llúdrigues alliberades amb emissors implantats i del seguiment que posteriorment se'n va fer. Aquest projecte de reintroducció de les llúdrigues, quan es va fer, va ser un èxit?

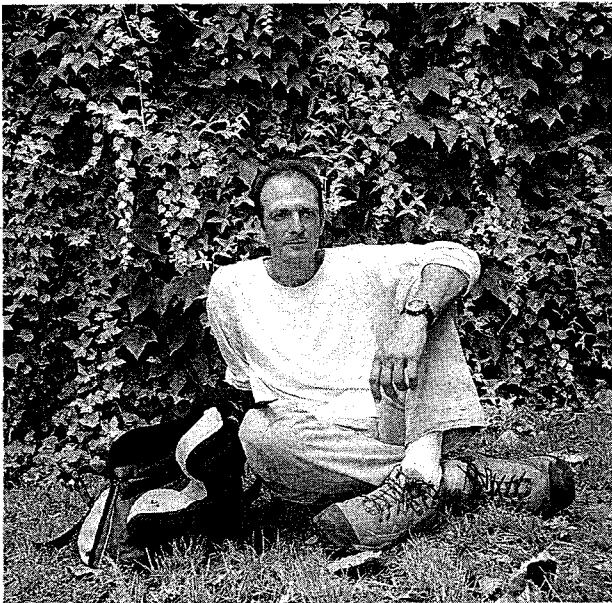
—«El projecte es va fer inicialment des del Parc dels Aiguamolls, amb diferents suports externs. Parlem d'una etapa que va des del 1993 fins al 2001. Ara, amb perspectiva, podem dir que ha estat un èxit, perquè ja n'hi ha a tot arreu i s'han escampat pel territori.»

—S'han aconseguit els objectius que es van proposar?

—«El que nosaltres preteníem era alliberar uns animals per tomar a refer una població que s'havia extingit als anys vuitanta.»

—I avui tomen a córrer lliurement, les llúdrigues?

—«Ara al 2003 podem dir que sí, que s'han tornat a estendre, no només pels Aiguamolls i la Muga o el Fluvià, que era el que es pretenia amb el projecte, sinó que, a més a més, han arribat fins a la conca

Una aposta de conscienciació social

● El treball que durant més de deu anys ha coordinat el biòleg Deli Saavedra li ha servit ara per presentar la seva tesi a la Universitat de Girona, però aquest projecte també ha tingut una altra funció molt important a

banda de la recuperació de la llúdriga i és que es va aconseguir conscienciar la població i especialment els joves, amb actes a les escoles, sobre la necessitat de conservar els rius i els aiguamolls. / N.G. / JORDI SOLER.

del Ter, i fins i tot al riu Tec, a Catalunya Nord.»

—Així, el projecte inicialment només previst per a l'Empordà s'ha ampliat?

—«S'ha anat estenen-

ti i això ho ha fet els mateixos animals pel seu compte, trespassant a la zona que nosaltres ens havíem marcat -la Muga, el Fluvià i els Aigua-

molls-. Les llúdrigues ara es pode veure força a les conques d'aquests rius. No els hem abandonat del tot, perquè continuem fent-ne estudis indirectes, anant a

mirar al riu si encara hi ha petjades i excrements seus, i això dóna resultats positius. De fet, el seguiment respon a una comprovació científica que el projecte funciona.»

—S'ha criticat que amb la reintroducció només s'alliberen uns quants animals, i que després tothom se n'oblida.

—«E n molts projectes de reintroducció s'han alliberat els animals i després no s'ha mirat què passava ni se n'ha fet cap seguiment, i per això han estat molt criticats, perquè no tenien cap èxit i es gastaven uns diners per no res.»

—En el cas vostre de les llúdrigues ha estataixí?

—«Nosaltres podem comprovar i demostrar científicament que en el cas de les llúdrigues la reintroducció ha funcionat, i que en molts casos els projectes de reintroducció són una eina molt important per a la conservació de les espècies.»

—Però arriba un moment que se'n ha d'acabar el seguiment?

—«Nosaltres l'any 2000 vam acabar completament el projecte. Ara "omés fem un rastreig pel riu, un cop cada tres mesos, cercant senyals de vida de les llúdrigues i comprovant com se'n manté la població.»

—Quina població s'estima que s'ha aconseguit?

—«Pensem que an "hi de" haver un centenar d'exemplars. Nosaltres només e n vam alliberar quaranta. Segons els estudis que hem fet, aquesta població es mantindrà en el futur i creixerà, tret que les condicions de l'habitat empitjorin molt.»

—L'home ha estat el seu màxim depredador?.

—«Indirectament, sí. La llúdriga és un carnívor enorme, fa més d'un metre i, per tant, d'enemics naturals en té pocsíssims: les cries poden servir víctimes fàcils, però tret d'això e l principal problema per a la llúdriga és l'home, abans directament perquè les caçaven amb trampes per aprofitar-ne la pell, i ara, des que està prohibit, ja fa trenta anys, els efectes de l'home só" indirectes, i hauríem de parlar de la contaminació dels rius o dels atropellaments en alguna carretera.»

—On es van anar a buscar, les llúdrigues, per reintroduir-les?

—«Vam establir acords amb governs d'altres comunitats autònomes per capturar- e i portar- e cap aquí des d'Astúries, Extremadura i Portugal. En canvi, a Galícia, on hi ha moltes llúdrigues, no n'hivam poden anar a buscar cap.»